

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **V. T. V.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem, se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2026, č. j. OAM-1242/ZA-ZA11-HA13-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 28. 4. 2026, č. j. 58 Az 3/2026-30, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný výše nadepsaným rozhodnutím zastavil dle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, řízení o udělení mezinárodní ochrany, neboť žádost žalobce shledal nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, rozsudkem ze dne 28. 4. 2026, č. j. 58 Az 3/2026-30, zamítl.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Tento návrh však nijak neodůvodnil. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) proto stěžovatele usnesením ze dne 18. 5. 2026, č. j. 4 Azs 93/2026-10, vyzval, aby ve lhůtě 7 dní od doručení tohoto usnesení doplnil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, že uvede, z jakých konkrétních důvodů se jeho přiznání domáhá. Zároveň stěžovatele poučil, že pokud ve stanovené lhůtě návrh nedoplní, NSS kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 5. 2026. Lhůta k doplnění návrhu tudíž uplynula dne 26. 5. 2026 (sám stěžovatel v kasační stížnosti avizoval, že návrh na přiznání odkladného účinku doplní do 15 dnů, tj. do 27. 5. 2026). Doposud však stěžovatel svůj návrh nedoplnil.

[3] Kasační stížnost v této věci nemá ze zákona odkladný účinek (§ 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu). NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři podmínky plynoucí z § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“): 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro navrhovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro navrhovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním

odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[4] Posouzení hrozby vzniku újmy nezbytné pro přiznání odkladného účinku je vždy individuální, závislé na konkrétní situaci stěžovatele. Celé řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, podle které soud není povolán mimo jiné k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či osvědčoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizovaný a uplatněná tvrzení podepřena konkrétními důkazy (srov. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74). Povinnost tvrdit vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jaké intenzity újma dosahuje a z jakých okolností vyvozuje její vznik (viz usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Stěžovatele tak tíží nejen břemeno tvrzení, ale také břemeno důkazní, k jehož unesení musí svá tvrzení uvedená v návrhu řádně doložit (viz usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se obává v souvislosti s rozhodnutím krajského soudu nebo žalovaného, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] Stěžovatel ani na výzvu NSS neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, v čem spatřuje hrozící vážnou újmu, která by měla být odvrácena či zmírněna přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Neunesl tedy břemeno tvrzení ve vztahu k naplnění první z výše uvedených podmínek. Není přitom úkolem soudu, aby namísto stěžovatele domýšlel, v čem by mohla jemu hrozící vážná újma spočívat. NSS z toho důvodu návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

[6] NSS připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je pouze rozhodnutím předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. června 2026

Mgr. Tomáš Kocourek
předseda senátu